

Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 29 юни 2017 г. — Uždaroji akcinė bendrovė „EVP International“/Lietuvos bankas

(Дело С-389/17)

(2017/С 309/36)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: UAB „EVP International“

Ответник: Lietuvos bankas

Преюдициален въпрос

Член 5, параграф 2 във връзка с член 6, параграф 1, буква а) от Директива 2009/110/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО трябва ли да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези по настоящото дело следните транзакции трябва да се считат за платежни услуги, (не)свързани с издаването на електронни пари:

- а) платежна транзакция, при която по искане (нареждане) на държателя на електронни пари към институцията за електронни пари (издателя) електронните пари (средства, които могат да бъдат обратно изкупени), обратно изкупени по номинална стойност, се прехвърлят по банкова сметка на трето лице;
- б) платежна транзакция, при която по нареждане на продавача купувачът (платецът) на стоки и/или услуги плаща за стоките и/или услугите, като извършва прехвърляне/плащане на средства към институция за електронни пари (издател на електронни пари), която при получаване на средствата издава електронни пари по номинална стойност на получените средства в полза на продавача (държателя на електронни пари).

⁽¹⁾ Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 2009 г., стр. 7).

Преюдициално запитване от Tribunalul Dolj (Румъния), постъпило на 30 юни 2017 г. — Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghîță, Vasilica Gheorghîță/SC Bancpost SA, SC Bancpost SA — клон Долж

(Дело С-400/17)

(2017/С 309/37)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Dolj

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghîță, Vasilica Gheorghîță

Ответници: SC Bancpost SA, SC Bancpost SA — клон Долж

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 3, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че значителната неравнопоставеност между произтичащите от договора права и задължения на страните трябва да се преценява стриктно към момента на сключване на договора, или тя се отнася и до случай, в който при изпълнението на договор с периодично или продължително изпълнение размерът на дължимата от потребителя престация нараства прекомерно спрямо момента на сключване на договора поради значителни изменения в обменния курс?
- 2) Трябва ли понятието „ясен и разбираем език“, на който е съставена дадена договорна клауза по смисъла на член 4, параграф 2 от Директива 93/13, да се разбира в смисъл, че такава договорна клауза трябва да предвижда само мотивите за нейното включване в договора и начина на нейното функциониране, или трябва да се предвидят и всички възможни последици от нея, в зависимост от които може да се изменя плащаната от потребителя цена, като например свързания с обменния курс риск?
- 3) Следва ли при тълкуването на разпоредбите на член 6, параграф 1 от Директива 93/13 изразът „не са обвързващи за потребителя“ да се тълкува в смисъл, че в случай на значителна неравнопоставеност между правата и задълженията на страните, възникнала в резултат на изменения в обменния валутен курс, националната юрисдикция може да освободи потребителя от задължението да носи изцяло валутния риск?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

**Жалба, подадена на 4 юли 2017 г. от JYSK sp. z o.o. срещу решението, постановено от Общия съд
(седми състав) на 4 май 2017 г. по дело T-403/15, JYSK sp. z o.o./Европейска комисия**

(Дело C-402/17 P)

(2017/C 309/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: JYSK sp. z o.o. (представител: H. Sønderby Christensen, advokat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят твърди, че решението на Общия съд, с което той приема, че жалбата му за отмяна е недопустима, тъй като той не е пряко и лично засегнат от решение на Комисията C (2015) 3228 окончателен от 11 май 2015 г., трябва се отмени, тъй като с него е нарушен принципът на ефективна съдебна защита. .

Основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че непрекият достъп до Съда на ЕС чрез отправяне на преюдициално запитване от полските съдилища не осигурява защитата, предвидена в член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за правата на човека.

Жалбоподателят твърди, че е пряко и лично засегнат от посоченото по-горе решение на Комисията.

**Преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литва), постъпило на 10 юли
2017 г. — UAB „Roche Lietuva“/VšĮ Kauno Dainavos poliklinika**

(Дело C-413/17)

(2017/C 309/39)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas